

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Sžo/43/2016
Identifikačné číslo spisu: 8014200999
Dátum vydania rozhodnutia: 23.05.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jozef Hargaš
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:8014200999.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členiek senátu JUDr. Eleny Kováčovej a JUDr. Kataríny Benczovej v právnej veci žalobcu: P. O. Z., N. XX, Prešov, zastúpený: JUDr. Alojz Naništa, advokát, Sládkovičova 8, Bratislava, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Prezídium Hasičského a záchranného zboru, Drieňová 22, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. PHZ-KA4-2014/001521 zo dňa 18.07.2014, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 265/2014-38 z 9. decembra 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 265/2014-38 z 9. decembra 2015 mení tak, že zrušuje rozhodnutie žalovaného č. PHZ-KA4-2014/001521 zo dňa 18. júla 2014, a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania pozostávajúcich z náhrady zaplatených súdnych poplatkov v sume 140 eur k rukám právneho zástupcu žalobcu do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

Odôvodnenie

I.

Rozsudkom č. k. 2S 265/2014-38 z 9. decembra 2015 Krajský súd v Bratislave podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. PHZ-KA4-2014/001521 zo dňa 18.07.2014, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie riaditeľa Krajského riaditeľstva Hasičského a záchranného zboru v Prešove č. KRHZ-PO-1-008/2014 zo dňa 12.05.2014, ktorým v súlade s § 134aa ods. 1 zákona č. 315/2001 Z. z. o Hasičskom a záchrannom zbere v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 315/2001 Z. z.“) uložil žalobcovi povinnosť nahradiť škodu v sume 1 514,76 eura, ktorá vznikla pri škodovej udalosti dňa 29.10.2012 v čase o 11:40 hod. na služobnom motorovom vozidle N. U. L., EČV: S., v priamej

súvislosti s vykonávaním služobných úloh žalobcom v obci Q. H. N.. Žalobca uskutočnil jazdu na služobnom motorovom vozidle vybavenom pneumatikami na letné obdobie po zasneženej vozovke a pri schádzaní z kopca v pravotočivej zákrute zišiel s vozidlom z cesty a narazil do stĺpa oplotenia rodinného domu. Svoje rozhodnutie žalovaný odôvodnil tým, že žiaden z odvolacích dôvodov nepovažoval za relevantný, mal za preukázané splnenie podmienok na uloženie povinnosti náhrady škody a náležité zistenie skutkového stavu veci, pri rozhodovaní bola rešpektovaná zákonná úprava ako aj záväzný právny názor druhostupňového správneho orgánu uvedený v predchádzajúcom rozhodnutí žalovaného.

Krajský súd v Bratislave svoj rozsudok odôvodnil tým, že napadnuté rozhodnutie je v súlade so zákonom, správne orgány oboch stupňov si pre posúdenie veci zadovážili relevantné dôkazy a zodpovednosť žalobcu za spôsobenú škodu posudzovali v intenciách zákonných podmienok v zmysle § 134aa ods. 2 zákona č. 315/2001 Z. z. K námietke nepribratia komerčnej poisťovne, u ktorej mal žalobca uzatvorené poistenie zodpovednosti za škody v súvislosti s výkonom povolania, za účastníka konania, poukázal na ustanovenie § 139 zákona č. 315/2001 Z. z. a konštatoval, že vzťah medzi žalobcom (ako poistencom) a poisťovňou nie je verejnoprávnym, ale súkromnoprávnym vzťahom založeným na základe poistnej zmluvy, a správne orgány postupovali v súlade so zákonom, keď s poisťovňou nekonali ako s účastníkom konania. Súkromnoprávny vzťah žalobcu a poisťovne je pre konanie o náhrade škody podľa zákona č. 315/2001 Z. z. bezpredmetný. Poisťovňa nebola účastníčkou správneho konania vo veci uloženia povinnosti nahradiť škodu spôsobenú žalobcom v priamej súvislosti s vykonávaním štátnej služby a plnení služobných úloh. V správnom konaní sa nerozhodovalo o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach poisťovne.

Krajský súd nepovažoval za dôvodnú námietku o porušení ustanovenia § 150a ods. 1 zákona č. 315/2001 Z. z., podľa ktorého je služobný orgán povinný umožniť účastníkovi konania vyjadriť sa pred vydaním rozhodnutia k podkladu rozhodnutia, ako aj k spôsobu jeho zistenia a navrhnúť jeho doplnenie, nakoľko žalobcovi bolo umožnené oboznámiť sa s podkladmi rozhodnutia, so spôsobom ich zistenia a vyjadriť sa k nim. Zo zápisnice zo zasadnutia škodovej a náhradovej komisie dňa 14.04.2014 vyplýva, že žalobca sa so spisovým materiálom odmietol oboznámiť.

K námietke žalobcu týkajúcej sa nevykonania znaleckého dokazovania krajský súd uviedol, že vykonávanie dôkazov patrí správne orgánu, ktorý v každom štádiu konania skúma, či je potrebné ten - ktorý dôkazný prostriedok vykonať. V súlade so zásadou materiálnej pravdy a pri zachovaní zásady účelnosti a hospodárnosti, ak má žalovaný skutkový stav za dostatočne preukázaný a objasnený, nemusí vyhovieť návrhu na vykonanie ďalšieho dokazovania. Vzhľadom na to, že žalobca v konaní pred správne orgánom nenamietal výšku škody, správne orgány nemali dôvod vykonať znalecké dokazovanie. Správne orgány v konaní preukázali škodu, ktorá vznikla v súvislosti so škodovou udalosťou a jej výšku určili na základe faktúry vystavenej Automobilovými opravovňami Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, a.s., pričom žalobca túto faktúru nijako nespochybnil.

K námietke žalobcu, že sa žalovaný neoboznámil so všetkými podkladmi dôležitými pre rozhodnutie, vrátane žaloby o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia prezidenta Hasičského a záchranného zboru č. PHZ-KA4-2014/000775 zo dňa 24.02.2014, krajský súd uviedol, že prebiehajúce súdne konanie vo veci uvedenej správnej žaloby nepredstavovalo prekážku pre ďalší postup žalovaného, nakoľko toto rozhodnutie nie je rozhodnutím vo veci samej. Žalovaný postupoval v súlade so zákonom, keď konanie v zmysle § 148a ods. 2 zákona č. 315/2001 Z. z. neprerušil, nakoľko na to nebol dôvod.

II.

Včas podaným odvolaním sa žalobca domáhal, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok krajského súdu a zrušil rozhodnutie žalovaného a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odvolaní uviedol, že jeho odvolanie smeruje proti odôvodneniu rozhodnutia vo všetkých troch námietkach. Nestotožnil sa s vyjadrením krajského súdu, že pred správne orgánom nenamietal výšku škody a poukázal na svoje odvolanie proti prvému prvostupňovému rozhodnutiu v danej veci, kde namietal výšku škody a poukazoval na to, že opravu značne amortizovaného vozidla (zaradeného do prevádzky 12.12.2005) novými dielmi možno považovať za zhodnotenie vozidla a uplatnenie plnej ceny náhradných dielov je

neoprávneným obohatením. Žalobca v tejto súvislosti poukázal aj na rozhodnutie žalovaného č. PHZ-KA4-2014/000775 zo dňa 24.02.2014, kde žalovaný na strane 3 v bode 4 konštatuje, že „účastník konania v priebehu konania výšku škody ani samotnú faktúru nespochybňoval“, čo je v zjavnom rozpore s poslednou vetou odvolania proti prvému prvostupňovému rozhodnutiu č. KRHZ-PO-1289-041/2013 z 25.10.2013.

Svojou požiadavkou, aby sa poisťovňa stala účastníkom konania, sledoval možnosť poisťovne vyjadriť sa pred vydaním rozhodnutia k faktúre, nakoľko poisťovňa bude žalobcu zastupovať vo veci vyplatenia škody. Prípadné pripomienky poisťovne k výške faktúry by žalobca predložil vo svojom mene ako účastník konania. Podľa jeho názoru mu správny orgán mohol poskytnúť na tento účel obligátnych 30 dní resp. aj menej.

III.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť a účastníkom nepriznať náhradu trov konania. Uvedol, že poisťovňa nebola účastníkom konania vo veci uloženia povinnosti nahradiť škodu spôsobenú žalobcom, v správnom konaní sa nerozhodovalo o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach poisťovne. Preto by vyjadrenie poisťovne ku škodovej udalosti a k výške škody spôsobenej na predmetnom motorovom vozidle neovplyvnilo výsledok preverovania škodovej udalosti služobným úradom.

Pokiaľ ide o výšku škody, táto bola určená na základe faktúry vystavenej Automobilovými opravovňami Ministerstva vnútra Slovenskej republiky a.s., ktoré sú zmluvným partnerom vykonávajúcim opravy služobných cestných vozidiel Ministerstva vnútra Slovenskej republiky. Z tohto dôvodu nebolo podľa názoru žalovaného potrebné znalecké dokazovanie, nakoľko takto vystavený daňový doklad je dôveryhodným dokladom, ktorý presne a jasne deklaruje výšku škody spôsobenej na predmetnom aute. Keďže žalobca sa so služobným úradom nedohodol na uvedení veci do pôvodného stavu, v zmysle ustanovenia § 134ae ods. 1 zákona č. 315/2001 Z. z. je povinný nahradiť skutočnú škodu v peniazoch, pričom za skutočnú škodu v tomto prípade považuje žalovaný výšku sumy uvedenej na faktúre. Uplatnením plnej ceny náhradných dielov použitých na opravu vozidla nedošlo k zhodnoteniu vozidla a tým k neoprávnenému obohateniu, ale iba k navráteniu vozidla do pôvodného stavu, v akom sa predmetné vozidlo nachádzalo pred škodovou udalosťou. Podaná správna žaloba (3S 45/2014) nemá na právoplatnosť ani vykonateľnosť žalobou napadnutého rozhodnutia vplyv (navyše samotné žalobou napadnuté rozhodnutie nie je rozhodnutím vo veci samej), služobný orgán teda nemal žiadnu prekážku v konaní a postupoval v súlade so zákonom.

IV.

Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok upravujúci v zmysle § 1 písm. a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve, a v zmysle § 1 písm. b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu prechádzalo v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.), keď deň vyhlásenia verejného rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p. v spojení s § 211 ods. 2 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonosť

rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy, t. j. orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy (§ 244 ods. 1 a 2 Občianskeho súdneho poriadku).

Podľa § 134aa ods. 1 zákona č. 315/2001 Z. z. príslušník zodpovedá služobnému úradu za škodu, ktorú mu spôsobil zavineným porušením svojich povinností pri vykonávaní štátnej služby alebo v priamej súvislosti s ním. Služobný úrad je povinný preukázať príslušníkovi zavinenie s výnimkou prípadov podľa § 134ad.

Podľa § 134aa ods. 2 zákona č. 315/2001 Z. z. predpokladom na vznik zodpovednosti príslušníka za škodu služobnému úradu je

- a) vznik škody,
- b) porušenie povinností pri vykonávaní štátnej služby a plnení služobných úloh alebo v priamej súvislosti s ním,
- c) príčinná súvislosť medzi porušením povinností a vzniknutou škodou,
- d) zavinenie.

Podľa § 134ae ods. 1 zákona č. 315/2001 Z. z. príslušník, ktorý zodpovedá za škodu, je povinný nahradiť skutočnú škodu, a to v peniazoch, ak poškodenú vec na základe dohody neuvedie do pôvodného stavu.

Podľa § 134ae ods. 2 zákona č. 315/2001 Z. z. výška náhrady škody spôsobenej z nedbanlivosti nesmie u príslušníka presiahnuť sumu rovnajúcu sa trojnásobku služobného platu, ktorý mu patril v čase porušenia služobnej povinnosti, z ktorej škoda vznikla.

Podľa § 134ag zákona č. 315/2001 Z. z. pri určení škody na veci sa vychádza z ceny tejto veci v čase jej poškodenia alebo straty.

Podľa § 1 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 492/2004 Z. z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku v znení neskorších predpisov, podľa tejto vyhlášky sa postupuje aj v prípade, ak je potrebné stanoviť všeobecnú hodnotu majetku na požiadanie štátneho orgánu v rámci jeho právomocí alebo ak ide o právny úkon alebo konanie podľa osobitného predpisu.

V.

Predmetom súdneho konania je preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného, ktorým potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, o uložení povinnosti žalobcovi nahradiť škodu v sume 1 514,76 eura, ktorá vznikla pri škodovej udalosti dňa 29.10.2012 v čase o 11:40 hod. na služobnom motorovom vozidle N. U. Combi, EČV: S., v priamej súvislosti s vykonávaním služobných úloh žalobcom v obci Q.. Škoda bola určená ako výška ceny opravy vozidla vyčíslená automobilovou opravovňou ministerstva vnútra SR.

V predchádzajúcom konaní, predmetom ktorého bolo rovnako uloženie povinnosti na náhradu škody spočívajúcu vo vyčíslenej cene opravy v súvislosti s vyššieuvedeným priestupkom žalobcu, žalovaný rozhodnutím č. PHZ-KA4-2014/000775 zo dňa 24.02.2014 zrušil rozhodnutie Krajského riaditeľstva Hasičského a záchranného zboru v Prešove č. KRHZ-PO-1289-041/2013 zo dňa 25.10.2013, ktorým bol žalobca rovnako zaviazaný na náhradu škody a vec vrátil na nové prerokovanie a rozhodnutie s tým, že v novom konaní správny orgán oboznámi žalobcu s kompletným spisovým materiálom a umožní mu vyjadriť sa ku všetkým podkladom potrebným pre rozhodnutie.

Z ustanovení § 134ae ods. 1 a § 134ag zákona č. 315/2001 Z. z. vyplýva, že ak príslušník poškodenú vec na základe dohody neuvedie do pôvodného stavu, je povinný nahradiť skutočnú škodu, a to v peniazoch, pričom pri určení škody na veci sa vychádza z ceny tejto veci v čase jej poškodenia alebo straty. Podmienkou vzniku povinnosti na náhradu škody je splnenie kumulatívnych podmienok ktorými sú preukázanie vzniku škody, preukázanie, že príslušník porušil povinnosti pri plnení výkonu štátnej

služby a plnení služobných úloh alebo v priamej súvislosti s ním, v dôsledku čoho vznikla škoda, teda príčinná súvislosť medzi porušením povinností a vzniknutou škodou a zavinenie príslušníka.

S odkazom na úpravu inštitútov občianskeho práva sa pod pojmom škoda všeobecne rozumie skutočná škoda a ušlý zisk. Vzhľadom na povahu vzťahu medzi páchatelom a poškodeným logicky neprichádza uplatnenie nároku na ušlý zisk do úvahy. Skutočnou škodou sa všeobecne rozumie majetková ujma, ktorá spočíva v zmenšení majetku poškodeného a je objektívne vyjadriteľná peniazmi.

Pri určení výšky skutočnej škody na veci sa zásadne vychádza z ceny veci v čase poškodenia a nahradená má byť ujma, ktorá spočíva v zmenšení majetkového stavu poškodeného. Peňažná náhrada tohto úbytku je buď ekvivalentom hodnôt, ktoré je potrebné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predošlého stavu (R 55/1971), alebo - najmä ak nie je uvedenie do stavu pred poškodením možné, možno vychádzať z ceny, akú mala vec v čase poškodenia, a z rozsahu, v akom bola poškodená zásahom škodcu; teda výšku odškodnenia možno stanoviť porovnaním obvyklej ceny, akú vec mala bezprostredne pred poškodením, s cenou, akú mala v stave po poškodení. Obvyklú (všeobecnú, trhovú) cenu predstavuje cena, za ktorú možno v danom mieste a čase zadovážiť náhradné veci rovnakých kvalít. V žiadnom prípade však nejde o administratívnu či účtovnú hodnotu veci a rozhodujúca nemôže byť ani cena, za ktorú bola vec po poškodení predaná, alebo cena, akú je možné jej predajom hypoteticky dosiahnuť.

Škodou v danom prípade je teda rozdiel medzi hodnotou poškodeného majetku pred spôsobením škody a hodnotou majetku po vzniku škody resp. v stave, v akom sa nachádza po odstránení následkov poškodenia zavinených dopravnou nehodou spôsobenou žalobcom, pri zohľadnení nákladov, ktoré (vzhľadom na neexistenciu dohody účastníkov v zmysle § 134 ae ods. 1 zák. č. 315/2001 Z. z.) bolo nutné vynaložiť na opravu, za účelom uvedenia veci (automobil používaný na služobné účely) do predošlého resp. prevádzkyschopného stavu.

VI.

Žalovaný pri svojom rozhodovaní opakovane vychádzal z predpokladu, že výška škody je nesporná, nakoľko žalobca výšku škody ani samotnú faktúru, ktorá ju určuje nespochybňoval, a tiež uvádzal, že spôsob a forma opravy poškodeného vozidla nesúvisí s predmetom konania.

Po preskúmaní predloženého administratívneho spisu musí najvyšší súd priznať úspech námietke žalobcu, že výšku škody pred správnym orgánom namietal, táto skutočnosť totiž vyplýva z jeho odvolania zo dňa 2. januára 2014 proti prvému prvostupňovému rozhodnutiu vydanému v danej veci. Najvyšší súd tiež nepovažuje za dostatočné a teda zákonné odôvodnenie rozhodnutia, v ktorom žalovaný tvrdí, že spôsob a forma opravy poškodeného vozidla nesúvisí s predmetom konania, a že skutočná škoda je vyfakturovaná suma za opravu bez toho, aby sa zrozumiteľným spôsobom vysporiadal s námietkami žalobcu a s poukázaním na právnu úpravu vysvetlil, z akého dôvodu neakceptoval argumentáciu žalobcu tvrdenom zhodnotení vozidla použitím nových náhradných dielov. Za súčasť dostatočného odôvodnenia nie je možné považovať ani odmietnutie požiadavky znaleckého dokazovania len strohým konštatovaním, že výška škody je spoľahlivo zistená, nakoľko faktúra vystavená Automobilovými opravovňami Ministerstva vnútra Slovenskej republiky a.s. je dostatočne dôveryhodný doklad.

Na druhej strane treba prisvedčiť žalovanému, že požiadavka žalobcu, aby sa poisťovňa stala účastníkom správneho konania medzi žalobcom a jeho služobným úradom nemá žiadnu oporu v právnej úprave. Zmluvný vzťah medzi žalobcom (ako poisťencom) a poisťovňou je súkromnoprávnym vzťahom založeným na základe poisťnej zmluvy, a správne orgány nemali dôvod, aby so zmluvnou poisťovňou žalobcu konali ako s účastníkom správneho konania upraveného normami verejného práva. Rovnako sú irelevantné poukazy na vedomosť žalobcu o rozhodovaní o výške náhrady škody, ako poisťného plnenia v rámci súkromnoprávneho sporu medzi poisťovňou a poškodenou, ako aj poukazy na tvrdené nezohľadnenie priebehu a výsledkov súdneho konania vo veci prieskumu predchádzajúceho konania o výške náhrady škody, ktoré skončilo zrušujúcim rozhodnutím správneho orgánu.

Rozhodnutie žalovaného založené na nedostatočne odôvodnenom predpoklade, že skutočná škoda zodpovedá výške sumy za opravu vozidla uvedená na faktúre vystavenej rezortnou opravovňou, bez náležitého vysporiadania sa s námietkami žalobcu a ozrejmienia, akým spôsobom bola stanovená skutočná škoda, a z akého dôvodu nebolo potrebné vykonať znalecké dokazovanie, nemožno považovať za rozhodnutie vydané na základe zákonného postupu a dostatočne odôvodnené. Nedostatočné a nepresvedčivé vysporiadanie sa s námietkami žalobcu, ktoré sú pre konanie o náhrade škody podstatné, taktiež vyvoláva pochybnosti o tom, či zistenie skutkového stavu žalovaným bolo pre posúdenie veci dostačujúce.

VII.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 220 v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 265/2014-38 z 9. decembra 2015 zmenil tak, že zrušil rozhodnutie žalovaného č. PHZ-KA4-2014/001521 zo dňa 18.07.2014, a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní bude úlohou žalovaného v prvom rade sa vysporiadať s relevantnými poukazmi na nerešpektovanie platnej právnej úpravy zákona 315/2001 Z. z. týkajúcej sa určovania výšky náhrady škody v prípadoch preukázanej zodpovednosti za škodu spôsobenú zavineným porušením povinností pri vykonávaní štátnej služby alebo v priamej súvislosti s ním, v nadväznosti na právnu úpravu vyhlášky č. 492/2004 Z. z. Z obsahu napadnutého rozhodnutia nie je zrejmé, z akého dôvodu správne orgány neaplikovali platnú úpravu komplexne. Je možné predpokladať, že dôvodom pre akceptovanie ceny opravy vyúčtovanej rezortnou opravovňou môže byť snaha predísť nákladom správneho konania, súvisiacim so zabezpečením znaleckého posudku, čo by v konečnom dôsledku mohlo byť v prospech osoby zodpovednej za škodu. Najvyšší súd má za to, ak nedošlo medzi účastníkmi k dohode o výške náhrady škody, správny orgán je v zmysle čl. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupovať v súlade s platnými právnymi predpismi. Ak boli nejaké relevantné dôvody pre odlišný postup, bolo povinnosťou správneho orgánu sa s týmito skutočnosťami vysporiadať v odôvodnení rozhodnutia, ktoré musí mať takú ústavne konformnú kvalitu, aby bolo spôsobilým podkladom pre prípadné preskúmavanie rozhodnutia orgánu verejnej správy zasahujúceho do základných práv účastníka konania cestou súdneho prieskumu.

VIII.

O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 veta druhá O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 a 2 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že žalobcovi, ktorý mal vo veci úspech, priznal nárok na náhradu trov konania. Vzhľadom na to, že vyčíslenie uplatneného nároku na náhradu trov konania nebolo súčasťou súdneho spisu a žalobca si trovy konania nevyčísľil v lehote podľa § 151 ods. 1 O.s.p. do troch pracovných dní od vyhlásenia rozhodnutia, súd mu postupom v zmysle § 151 ods. 2 O.s.p. priznal nárok na náhradu trov konania vyplývajúcich zo súdneho spisu, t. j. preukázateľne zaplatených súdnych poplatkov za žalobu a odvolanie v sume 2x 70 eur.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.